

MICHAL OLIVA
LAVIČKA V ROHU POKOJE

Do rohu pokoje někdo dal lavičku
kdo se jen na ni posadí?
Bílé stěny teskně vábí zvědavce
ti zdrží se jenom chvíličku
Nehledají naději

Tebe bych ale měl znát
kdysi hráli jsme si spolu pod jabloní
Teď zdá se to být jako vloni
kdy viděl jsem tě odbíhat
poslušně na večeři

Posad' se na lavičku
Zavři oči nedívej se do prázdna
Vyprávěj!
Co tvoje žena?
Nezná tu písničku
kde všechno odnesla voda?